

A group of men are silhouetted against a bright blue stage light. They are standing in a line, and some are holding microphones. The background is dark, and there are two vertical red light structures on either side of the group.

Kuorokahakka 2012

Laulu-Jaakot & Lauluveikot

Tätä lähdettiin tavoittelemaan...

...ja tästähän se aluksi lähti. Pietarsaaren Laulu-Jaakot ja Kokkolan Lauluveikot olivat elelleet naapuruksina tahoillaan yhteensä 150 vuotta tekemättä kertaakaan yhteistä konserttia. Alku näyttikin ihan hyvältä.

... ja niinpä harjoitukset lähtivät,
monien hämmästykseksi,
enemmän tai vähemmän käsistä.

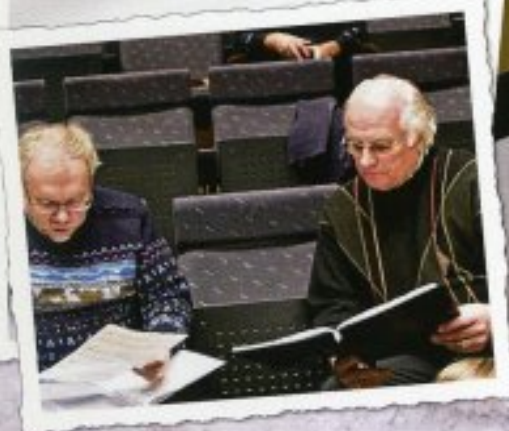

Vaan eipä aikaakaan, kun Pekan ja Erkin piti vetää vanha melontakisa esiin. Ei heitä tosin juuri toppuuteltukaan. Pietarsaassa ei ollutkaan unohdettu lähes 20-vuotiasta kokkolalaispetosta, päinvastoin...

Treeneissä paloivat välillä käämit, ja Tero joutui tuon tuosta rauhanturvatoihin. Vahingonilo tuotti jälleen parhaat sekunnit.

Varsinainen laulaminen tuppasi hetkittäin unohtumaan. Vaikeimpiin stemmoihin haettiin helpotusta monin eri tavoin. Taiteellinen johto harkitsi jo hanskojen lyömistä naulaan.

Lopulta oltiin pisteessä, jossa valinta oli tehtävä - näillä mennään tai sitten ei. Päätettiin mennä.

Lauluveikot Kokkolasta ja Laulu-Jaakot Pietarsaaresta marssivat yhteiseen konserttiinsa rinta rinnan, laulun mahtia julistaen. Riittääkö musiikin ja laulun hyvää tekevä voima pitämään mielet vieläkin leppoisine vai alkavatko vanhat kaunat nousta pintaan? Niin yhdessä kuin tehdäänkin, on vaikeaa kokonaan estää kahden kuoron, kahden kaupungin, kahden kulttuurin, jopa kahden maailmanjärjestyksen hankausten pulpahtamista pintaan. On aika selvittää, antaako sopu sijaa vai onko kytevä kahakka tarttunut jäyhään mieskuorolaiseen. Pysyvätkö rivit suorina?

kuorokahakkaa!

Runeberginsali, Pietarsaari.

24. maaliskuuta 2012. Klo 19.01

Miehen on tehtävä, mitä miehen on tehtävä.
Samoille lauteille vain, ajatteli naapurista
sisimmässään mitä tahansa. Ja onhan periaatteessa
ihan komiaa astella täyden salin eteen, kun
kerrankin on kriittistä massaa riittämiin...

Joskaan kovin pitkään ei pohjalaismies rupea joutavien kanssa kaveeraamaan...

... vaan viisaampaa on pysytellä turvallisesti omissa porukoissaan. Yhteen ei mennä vaan otetaan!

Ja nyt rupes oikeasti ahistamaan! Hiiteen mirrit sun muu turhuus mikä vain haittaa painissa!

Vai rupes naapuri isottelemaan... mehän pannaan paremmaksi! Menkööt takit ja napitkin!

Nää loppusoinnut elää mielessäin, kauan, kauan, kauan!

Paahto rautainen vie läpi harmaan kallion, siinä katajaisen kansan malli on!

Jess! Me johdetaan ilman pienintäkään hajua. Jaakot voittoon hinnalla millä hyvänsä!

Jukopliut. Minä olen Kokkolan Lauluveikko ja taidanpa olla häjy!

A group of approximately 20 people are silhouetted against a bright, hazy background. In the background, there are four tall, vertical structures with a red and white lattice pattern, resembling industrial chimneys or towers. The scene is lit with a strong blue and white light, creating a high-contrast, atmospheric effect. The entire image is framed by a dark, irregular border.

Jokaisen matsin jälkeen koittaa hetki, jolloin lasketaan tappiot ja vedetään henkeä.
Annetaan hien kuivahtaa hetki.

Kunnes on aika ottaa seuraava erä. Mistäs sitä oikein oltiinkaan kotoisin?

Jokaisen menestyvän naisen perässä tulee mies, joka tekee sen mitä parhaiten osaa.
Tottelee.

Ehkä sittenkin on kuunneltava todellista omaatuntoaan ja rauhoituttava kunnon löylyissä.
Parempi savu- kuin selkäsauna.

On tullut aika hiljentyä hetkeksi ja tarkastella, mitä oikein saatiinkaan aikaan.

Kuorokahakkaan osallistuivat mieskuorot Kokkolasta ja Pietarsaaresta, **Lauluveikot** ja **Laulu-Jaakot**.

Heitä johtivat **Mari Sillanpää** ja **Vuokko Korva**.

Kahakan käsikirjoituksesta ja ohjauksesta vastasi **Aku-Petteri Pahkamäki**.

Kahakan ja kuorojen tunnussävelmät laati **Sampo Korva**.

Kahakka esitettiin 24.3.2012 Pietarsaaren Runeberginsalissa ja 31.3.2012 Kokkolan Snellman-salissa.

Kuorokahakassa kuultiin seuraavat lauluesitykset:

Kaunehin maa (Madetoja/Gripenberg/Leino)

Solskensvisa (Palmgren/Knape)

Latmansmelodi (Palmgren)

Kauan (Hatch/Kuivanen/Tuomisaari)

Seitsemän kertaa seitsemän (Salo/Virtanen/Korva)

A Hard Days Night (Lennon/McCartney/Grondman)

Yesterday (Lennon/McCartney/Hare)

Härmä Battle (trad./Ranta/Höri/Aalto)

Olé olé olé (Armath)

I Wanna Be Loved By You (Stothart/Ruby/Kalmar/Kallio)

Saat miehen kyyneliin (Reed/Callander/Lindström/Pasanen)

Serenadi (Palmgren/Larin-Kyösti)

Löylyloitsu (Holma/Hannikainen)

Saunalaulu (Hannikainen/Hannikainen)

Simmarit, sammarit, kummarit ja pipo (Goodman/Retee/Kotaja)

Emakhayeni (trad./von Aswegen)

Kahakkamielen nostatus (Korva)

Jaakkotunnari (Korva)

Veikkotunnari (Korva)

Valot, videot ja ääni: **Sävy**

Kuvat: **Lari Jaakkola, Petra Lähteenmäki**

Kooste: **Pentti Höri**

Lauluveikot ja Laulu-Jaakot kiittävät. Yhteinen Kuorokahakka oli ensimmäinen kunnollinen yhteisprojekti naapurikuorojen välillä, mutta se ei varmasti jää viimeiseksi. Muutamat talviset kuukaudet vapaa-aikaansa uhranneet miehet saivat huomata, miten yhteistyö sujuu tuntemattomampienkin kavereiden välillä, jos vain asenne, ennakkoluulottomuus ja heittäytymisen ilo ovat kohdallaan.
Pojat ovat lopultakin aina poikia.